

Все менше світла і тепла,
Коротші дні і довші ночі.
І раптом вишня зацвіла
Побіля шляху на обоччі.

Пожовкле лися де-не-де
Між білоквіту проглядає.
І, хто не їде, хто не йде.
На неї погляд повертає.

Дивлюсь і я на ті чудні
Осінні спроби квітування.
Вони нагадують мені
Останні спалахи кохання.

У пізнім цвіті восени
Сріблиться колір сивини.
